

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR KANADOS VYRIAUSYBĖS
SUTARTIS
DĖL PAJAMŲ IR KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IR FISKALINIŲ
PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Kanados Vyriausybė,
siekdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių
pažeidimų išvengimo,
s u s i t a r ė:

I. SUTARTIES TAIKymo SRITIS

1 straipsnis

ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Lietuva ar jos vietos valdžia arba Kanada, nepriklausomai nuo to, koku būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, viso kapitalo arba nuo pajamų ar kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo prieaugio pajamų, gaunamų iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto perleidimo, taip pat mokesčius nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Dabar esantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, yra būtent šie:

a) Lietuvos atveju:

- (i) juridinių asmenų pelno mokestis,
- (ii) fizinių asmenų pajamų mokestis,
- (iii) palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą,
- (iv) nekilnojamojo turto mokestis (toliau vadinami „Lietuvos mokesčiu“);

b) Kanados atveju:

mokesčiai, kuriuos ima Kanados Vyriausybė pagal Pajamų mokesčio įstatymą (Income Tax Act) (toliau vadinami „Kanados mokesčiu“).

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems panašiams mokesčiams ir kapitalo mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos ir imamiems kartu su dabar esančiais mokesčiais arba vietoj jų. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius žymius pakeitimus, padarytus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose.

II. DEFINICIJOS

3 straipsnis

BENDROS DEFINICIJOS

1. Šioje Sutartyje, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip:

a) sąvoka „Lietuva“ reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografinė prasme – Lietuvos Respublikos teritoriją ir bet kokią kitą su Lietuvos Respublikos teritoriniais vandenimis besiribojantį plotą, kuriame Lietuva pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną, jos nuogulus ir jų gamtinius išteklius;

b) sąvoka „Kanada“ geografinė prasme reiškia Kanados teritoriją, įskaitant:

(i) bet kokią plotą, esantį už Kanados teritorinės jūros ribų, kuriame pagal tarptautinę teisę ir Kanados įstatymus Kanada gali naudotis teisėmis į jūros dugną, jos nuogulus ir jų gamtinius išteklius,

(ii) jūras ir oro erdvę, esančius virš kiekvieno (i) papunktyje minimo ploto, bet kokios veiklos, kuria užsiimama tiriant ar eksploatuojant jame minimus gamtinius išteklius, atžvilgiu;

c) sąvokos „Susitariančioji Valstybė“ ir „kita Susitariančioji Valstybė“ reiškia Lietuvą arba Kanadą, kaip to reikalauja kontekstas;

d) sąvoka „asmuo“ apima fizinį asmenį, testamentinį trastą (estate), trastą, kompaniją ir bet kokią kitą asmenų organizaciją; Lietuvos atveju sąvoka taip pat apima įmonę;

e) sąvoka „kompanija“ reiškia bet kokią korporacinę organizaciją arba bet kokią kitą vienetą, kuris mokesčių tikslams laikomas korporacine organizacija;

f) sąvokos „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ atitinkamai reiškia įmonę, priklausančią Susitariančiosios Valstybės rezidentui, ir įmonę, priklausančią kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui;

g) sąvoka „kompetentingas asmuo“ reiškia:

(i) Lietuvos atveju – finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą,

(ii) Kanados atveju – Nacionalinių pajamų (National Revenue) ministrą arba jo įgaliotą atstovą;

h) sąvoka „nacionalas“ reiškia:

(i) bet kokią fizinį asmenį, turintį Susitariančiosios Valstybės pilietybę;

(ii) bet kokią juridinį asmenį, bendriją, asociaciją ir kitą vienetą, tokį savo statusą įgijusius pagal Susitariančiojoje Valstybėje galiojančius įstatymus;

i) sąvoka „tarptautiniai pervežimai“ Susitariančiosios Valstybės įmonės atžvilgiu reiškia bet kokią jūros laivo ar orlaivio kelionę pervežant keleivius ar turtą, išskyrus atvejus, kai pagrindinis kelionės tikslas yra pervežti keleivius ar turtą tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Bet kuriuo metu Susitariančiajai Valstybei taikant Sutartį, bet kokia joje neapibrėžta sąvoka, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji tuo metu turi pagal tos Valstybės mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, įstatymą.

4 straipsnis

REZIDENTAS

1. Šioje Sutartyje sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ reiškia:

a) bet kokią asmenį, kuris pagal tos Valstybės įstatymus apmokestinamas joje jo nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, inkorporacijos vietos arba bet kokio kito panašaus požymio pagrindu;

b) tos Valstybės vyriausybę arba jos politinį padalinį ar vietos valdžią, arba bet kokios tokios vyriausybės, padalinio ar valdžios bet kokią agentūrą ar organizaciją.

Bet ši sąvoka neapima jokio asmens, kuris toje Valstybėje apmokestinamas tik todėl, kad joje turi pajamų šaltinį.

2. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, tada jo statusas apibrėžiamas taip:

a) jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, tai laikomas rezidentu tik tos Valstybės, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);

b) jeigu negalima nustatyti Valstybės, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nė vienoje Valstybėje neturi pastovios gyvenamosios vietos, tai laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;

c) jeigu jis paprastai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nė vienoje jų, tai laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurios nacionalas jis yra;

d) jeigu jis yra abiejų Valstybių arba nėra nė vienos jų nacionalas, tai Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys sprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.

3. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas kompanija yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentė, tai laikoma rezidente tik tos Valstybės, kurios nacionalė ji yra.

4. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne fizinis asmuo ir ne kompanija, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, tai Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu ir nustatyti Sutarties taikymo būdą tokiam asmeniui.

5 straipsnis

NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šioje Sutartyje sąvoka „nuolatinė buveinė“ reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią vykdoma visa įmonės komercinė-ūkinė veikla arba jos dalis.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

a) vadovybės buvimo vietą,

b) filialą,

c) įstaigą,

d) gamyklą,

e) dirbtuvę ir

f) kasyklą, naftos ar dujų gręžinį, karjerą arba bet kokią kitą vietą, susijusią su gamtinių išteklių tyrimu ar eksploatavimu.

3. Statybos teritorija arba statybos ar įrangos objektas tik tada yra nuolatinė buveinė, jeigu jis egzistuoja ilgiau negu šešis mėnesius.

4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) įrangos naudojimo tiksliai įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti,

b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiksliai sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo,

c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiksliai apdoroti kitoje įmonėje, laikymo,

d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiksliai įmonei skirtiems gaminiams ar prekėms įsigyti arba jai skirtai informacijai rinkti, laikymo,

e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiksliai bet kokiai kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonei skirtai veiklai vykdyti, laikymo,

f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiksliai a)–e) punktuose išvardytos veiklos bet kokiam deriniui, laikymo, su sąlyga, kad visa pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią apsprendžia toks derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, jeigu asmuo – bet ne toks, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikomas šio straipsnio 6 paragrafas, – dirba įmonės vardu

ir turi įgaliojimą Susitariančiojoje Valstybėje įmonės vardu sudaryti sutartis ir tuo įgaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė laikoma turinčia toje Valstybėje nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurią tas asmuo atlieka šiai įmonei, jeigu tokio asmens veikla neapsiriboja šio straipsnio 4 paragrafe nurodyta veikla, kuri gali būti atliekama net per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis to paragrafo nuostatomis, netampa nuolatine buveine.

6. Įmonė nelaikoma turinčia Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę, kai ji toje Valstybėje tik užsiima komercine-ūkine veikla per brokerį, komisionierių arba bet koki kitą nepriklausomo agento statusą turintį asmenį, jeigu tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose. Tačiau jeigu visa ar beveik visa agento veikla atliekama tos įmonės vardu, tas agentas šiame paragrafe nėra laikomas nepriklausomo agento statusą turinčiu asmeniu.

7. Tas faktas, kad kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kompanijos, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri užsiima toje kitoje Valstybėje komercine-ūkine veikla (per nuolatinę buveinę ar koku kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena šių kompanijų yra kitos nuolatinė buveinė.

III. PAJAMŲ APMOKESTINIMAS

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ūkio ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Šioje Sutartyje sąvoka „nekilnojamasis turtas“ turi tokią prasmę, kokią ji turi tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas turtas yra, atitinkamo mokesčių įstatymo tikslams. Šios Sutarties nuostatos, susijusios su nekilnojamoju turtu, taip pat taikomos turtui, papildančiam nekilnojamąjį turtą, gyvuliams ir įrengimams, naudojamiems žemės ir miškų ūkyje, teisėms, kurioms taikomos bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatos, bet kokiam opcionui ar panašiai teisei įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto uzufruktui bei teisėms į kintamus ar pastovius mokėjimus, kaip kompensaciją už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtinių išteklių naudojimą arba už teisę juos naudoti, kai tokios teisės ar turtas nepatenka į sąvokos „nekilnojamasis turtas“ apibrėžimą ankstesniame sakinyje. Jūrų laivai ir orlaiviai nekilnojamoju turtu nelaikomi.

3. 1 paragrafo nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet koku kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą, ir pajamoms iš tokio turto perleidimo.

4. Kai kompanijos akcijų nuosavybė ar kitos korporacinės teisės kompanijoje tokių akcijų ar korporacinių teisių savininkui suteikia teisę naudotis kompanijos turimu nekilnojamoju turtu, tai pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant ar koku kitu būdu naudojant tokią teisę, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nekilnojamasis turtas yra.

5. 1 ir 3 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo užsiimant individualia savarankiška veikla.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės komercinės-ūkinės veiklos pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jeigu įmonė neužsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje

per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima ar užsiėmė komercinė-ūkinė veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės komercinės-ūkinės veiklos pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik ta jo dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 paragrafo nuostatas, jeigu Susitariančiosios Valstybės įmonė užsiima komercinė-ūkinė veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas komercinės-ūkinės veiklos pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, užsiimanti tokia pačia ar panašia veikla tokiomis pačiomis ar panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra, ir nuo visų kitų asmenų.

3. Nustatant nuolatinės buveinės komercinės-ūkinės veiklos pelną, leidžiama atimti išlaidas (bet ne tas išlaidas, kurios nebūtų atimamos, jeigu ta nuolatinė buveinė būtų atskira įmonė), padarytas šios nuolatinės buveinės tikslams, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, neatsižvelgiant į tai, ar jos buvo padarytos toje Valstybėje, kur yra nuolatinė buveinė, ar kitur.

4. Jeigu Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinei buveinei priskiriamas komercinės-ūkinės veiklos pelnas paprastai nustatomas proporcingai dalijant bendrą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, tai 2 paragrafo reikalavimai nedraudžia tai Susitariančiajai Valstybei apmokestinamąjį pelną nustatyti šiuo įprastu proporcingo dalijimo metodu; tačiau proporcingo dalijimo metodas turi būti toks, kad jo rezultatas atitiktų šiame straipsnyje išdėstytus principus.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks komercinės-ūkinės veiklos pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius ar prekes.

6. Ankstesniuose paragrafuose nuolatinei buveinei priskiriamas komercinės-ūkinės veiklos pelnas kiekvienais metais nustatomas tuo pačiu būdu, jeigu neatsiranda sviri ir pakankama priežastis daryti kitaip.

7. Kai komercinės-ūkinės veiklos pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptiriamos atskirai kituose šios Sutarties straipsniuose, tai tų straipsnių nuostatomis šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis

JŪRŲ LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS

1. Pelnas, kurį Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna naudodama jūrų laivus ar orlaivius tarptautiniuose pervežimuose, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 7 straipsnio nuostatas, pelnas, kurį Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna iš jūros laivo kelionės, kai pagrindinis kelionės tikslas yra pervežti keleivius ar turtą tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinimas toje kitoje Valstybėje.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje ar tarptautinėje agentūroje.

4. Šiame straipsnyje įmonės pelnas, gaunamas naudojant jūrų laivus ar orlaivius tarptautiniuose pervežimuose, apima:

a) pelną, gaunamą be įgulos nuomojant jūrų laivus ar orlaivius, ir

b) pelną, gaunamą naudojant, laikant ar nuomojant konteinerius (įskaitant konteinerių pervežimams naudojamas priekabas ir giminingus įrengimus), reikalingus gaminių ar prekių pervežimams,

jeigu tokia nuoma arba toks naudojimas, laikymas ar nuoma kiekvienu atveju atitinkamai yra susiję su šios įmonės vykdomu jūrų laivų ar orlaivių naudojimu tarptautiniuose pervežimuose.

9 straipsnis

ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju,
 - a) kai Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale arba
 - b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale
 ir kai kiekvienu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriamos arba nusistovi kitokios sąlygos negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris dėl tokių sąlygų būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl nusistovėjusių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaitomas į tokios įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.
2. Jeigu Susitariančioji Valstybė įskaito į tos Valstybės įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaitytas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirma paminėtos Valstybės įmonei, jeigu tarp tų dviejų įmonių būtų sukurtos tokios sąlygos kaip tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja ten mokamo šio pelno mokesčio sumą. Nustatant tokią pataisą reikia atsižvelgti į kitas šios Sutarties nuostatas, o Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, reikalui esant, šiuo klausimu vieni su kitais konsultuojasi.
3. Susitariančioji Valstybė netikslina įmonės pelno esant 1 paragrafe minimoms aplinkybėms, kai pasibaigia jos vidaus įstatymuose nustatyti laiko limitai, o bet koku atveju – po penkerių metų nuo tų metų, kuriais pelnas galėtų būti tikslinamas, bet dėl 1 paragrafe minimų sąlygų atitektų tai įmonei, pabaigos.
4. 2 ir 3 paragrafų nuostatos netaikomos sukčiavimo, tyčinės klaidos ar aplaidumo atvejais.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.
2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas yra faktiškasis dividendų savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti:
 - a) 5 procentų bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra kompanija, kuri tiesiogiai kontroliuoja ne mažiau kaip 25 procentus dividendus mokančios kompanijos balsų, išskyrus atvejį, kai dividendus moka nerezidentui priklausanti investicinė korporacija, Kanados rezidentė,
 - b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.
 Šio paragrafo nuostatos nekeičia kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.
3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „dividendai“ reiškia pajamas iš akcijų, „jouissance“ akcijų ar „jouissance“ teisių, kalnakasybos akcijų, steigėjų akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai pareikalavimai, taip pat pajamas, kurios apmokestinamos taip pat, kaip ir pajamos iš akcijų pagal įstatymus tos Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji kompanija.
4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatinė

buveine ar nuolatine veiklavieta. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Kai kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelną ar pajamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė gali visiškai neapmokestinti kompanijos mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatine buveine ar nuolatine veiklavieta, taip pat negali iš kompanijos nepaskirstyto pelno imti kompanijos nepaskirstyto pelno mokesčio, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba jo dalis, susideda iš pelno ar pajamų, gaunamų tokioje kitoje Valstybėje.

6. Ši Sutartis negali būti aiškinama kaip neleidžianti Susitariančiai Valstybei nuo kompanijos uždario, priskiriamo toje Valstybėje esančiai nuolatinei buveinei, imti mokesčio kartu su tuo mokesčiu, kuris būtų imamas nuo kompanijos, tos Valstybės nacionalės, uždario, su sąlyga, kad bet koks taip imamas papildomas mokestis neviršija 5 procentų tokio uždario sumos, kuri ankstesniais mokestiniais metais nebuvo apmokestinta tokiu papildomu mokesčiu. Šioje nuostatoje sąvoka „uždarbis“ reiškia pelną, įskaitant bet kokias prieaugio pajamas, tais metais ir ankstesniais metais priskirtą Susitariančiojoje Valstybėje esančiai nuolatinei buveinei, atėmus iš jo visus mokesčius (išskyrus čia minimą papildomą mokestį), kurie imami nuo tokio pelno toje Valstybėje.

11 straipsnis

PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas yra faktiškasis palūkanų savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas,

a) palūkanos, susidarančios Lietuvoje, apmokestinamos tik Kanadoje, jeigu palūkanos mokamos:

- (i) Kanados Vyriausybei arba jos politiniam padaliniui ar vietos valdžiai,
- (ii) Kanados bankui arba
- (iii) Eksporto plėtojimo korporacijai (Export Development Corporation);

b) palūkanos, susidarančios Kanadoje, apmokestinamos tik Lietuvoje, jeigu palūkanos mokamos:

- (i) Lietuvos Vyriausybei ar vietos valdžiai,
- (ii) Lietuvos bankui arba
- (iii) bet kokiai po šios Sutarties pasirašymo dienos Lietuvoje įsteigtai organizacijai, kuri yra panašaus pobūdžio kaip Eksporto plėtojimo korporacija (Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu nustato, ar tokios organizacijos yra panašaus pobūdžio);

c) palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje dėl paskolos, kurią garantavo ar apdraudė bet koks a) ar b) punktuose minimas ar nurodytas vienetas, ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, apmokestinamos tik toje kitoje Valstybėje;

d) palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinamos tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu:

- (i) gavėjas yra tos kitos Valstybės įmonė ir faktiškasis palūkanų savininkas ir
- (ii) palūkanos mokamos už įsiskolinimą, atsirandantį, kai ta įmonė parduoda kreditan bet kokius gaminius arba gamybinius, prekybinius ar mokslinius įrengimus pirma minimos

Valstybės įmonei, išskyrus, kai pardavimas vyksta ar įsiskolinimas atsiranda tarp susijusių asmenų;

e) palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, kuris yra faktiškasis jų savininkas, apmokestinamos tik kitoje Valstybėje, kai tokios palūkanos yra bauda už pavėluotus mokėjimus.

4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „palūkanos“ reiškia pajamas iš bet kokios rūšies skolinių pareikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne, ir būtent pajamas iš vyriausybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų ar skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius popierius, obligacijas ar skolinius įsipareigojimus, taip pat pajamas, kurios pagal Susitariančiosios Valstybės, kurioje tos pajamos susidaro, įstatymus apmokestinamos taip pat, kaip pajamos iš pinigų skolinimo. Tačiau sąvoka „palūkanos“ neapima pajamų, nagrinėjamų 10 straipsnyje.

5. 1, 2 ir 3 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkiine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis pareikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos šios Sutarties 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Palūkanos laikomos susidarančiomis Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu palūkanas mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tos palūkanos priskiriamos tokiai nuolatinėi buveinei ar nuolatinėi veiklavietei, tada tokios palūkanos laikomos susidarančiomis toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė.

7. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, tenkanti skoliniam pareikalavimui, už kurį ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje ir mokami kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas yra faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti 10 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“ reiškia bet kokios rūšies mokėjimus, gaunamus kaip kompensaciją už naudojimą ar už teisę naudoti bet kokias autorines teises, patentą, prekybos ženklą, dizainą ar modelį, planą, slaptą formulę ar metodą arba kitą nematerialų turtą, arba už naudojimą ar už teisę naudoti gamybinius, prekybinius ar mokslinius įrengimus, arba už informaciją apie gamybines, prekybines ar mokslines patirtį, ir apima

bet kokios rūšies mokėjimus už kino filmus ir darbus, įrašomus filme, videojuostose ar kitokioje televizijoje naudojamoje atgaminimo priemonėje.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė arba turtas, už kuriuos mokami atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, yra efektyviai susiję su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsipareigojimas mokėti atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, ir tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą priskiriami tokiai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, tada tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė.

6. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma, tenkanti naudojimui, teisei naudoti ar informacijai, už kuriuos ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

7. Jeigu bet kokioje sutartyje dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, sudarytoje Lietuvos su trečiąja valstybe, kuri yra Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (OECD) narė šios Sutarties pasirašymo metu, Lietuva po tos dienos sutinka atleisti nuo Lietuvos mokesčio:

a) atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, mokamus už autorines teises, ir kitus panašius mokėjimus už bet kokią darbą literatūros, dramos, muzikos ar meno srityje arba jo atgaminimą (bet neįskaitant atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą, mokamų už kino filmus, taip pat atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą, mokamų už darbus, įrašomus filme, videojuostose ar kitokioje televizijoje naudojamoje atgaminimo priemonėje) arba

b) atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, mokamus už naudojimą ar už teisę naudoti bet kokią patentą arba bet kokią informaciją apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį (bet neįskaitant kokios nors tokios informacijos, kuri teikiama pagal nuomos ar franšizės sutartis),

toks atleidimas automatiškai taikomas a) arba b) punkte minimiems atlyginimams už nuosavybės teisių perleidimą.

13 straipsnis

KAPITALO PRIEAUGIO PAJAMOS

1. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Prieaugio pajamos, gaunamos iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, priklausančio individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinei buveinei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas savo dispozicijoje turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, perleidimo, įskaitant prieaugio pajamas iš tokios nuolatinės buveinės (atskirai ar kartu

su visa įmone) ar iš tokios nuolatinės veiklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna iš tos įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamų jūrų laivų ar orlaivių arba iš su tokių jūrų laivų ar orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje.

4. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš perleidimo:

a) akcijų (bet ne tų akcijų, kurios yra kitoje Susitariančiojoje Valstybėje pripažintos vertybinių popierių biržos sąraše), sudarančių esminę dalį kompanijos, tos kitos Valstybės rezidentės, kurios akcijų vertės didžiąją dalį sudaro toje kitoje Valstybėje esantis nekilnojamasis turtas, arba

b) esminės dalies bendrijoje, traste ar testamentiniame traste (estate), kurie įsteigti pagal kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymą ir kurių vertės didžiąją dalį sudaro toje kitoje Valstybėje esantis nekilnojamasis turtas,

gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje. Šiame paragrafe sąvoka „nekilnojamasis turtas“ apima a) punkte minimas kompanijos akcijas arba b) punkte minimą dalį bendrijoje, traste ar testamentiniame traste (estate), bet neapima jokio turto (išskyrus nuomojamą turtą), kuriame vykdoma kompanijos, bendrijos, trasto ar testamentinio trasto (estate) komercinė-ūkinė veikla.

5. Jeigu Susitariančiosios Valstybės rezidentas perleidžia turtą dėl organizavimo, reorganizavimo, sujungimo, padalijimo ar panašaus pertvarkymo, o pelnas, prieaugio pajamos ar pajamos, gaunami dėl tokio perleidimo, nėra apmokestinami toje Valstybėje, tai jeigu turtą įsigyjantis asmuo prašo, kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingi asmenys gali, taikydami tuos kompetentingus asmenis tenkinančius terminus ir sąlygas, sutikti atidėti pelno, prieaugio pajamų ar pajamų, gaunamų iš tokio turto, apmokestinimą toje kitoje Valstybėje iki tokio laiko ir tokiu būdu, kaip gali būti nustatyta susitarime.

6. Prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kokio turto, bet ne to, kuris apibrėžtas 1, 2, 3 ir 4 paragrafuose, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

7. 6 paragrafo nuostatos neličia Susitariančiosios Valstybės teisės pagal savo įstatymą apmokestinti prieaugio pajamas, kurias iš bet kokio turto perleidimo gauna fizinis asmuo, kuris buvo pirma paminėtos Susitariančiosios Valstybės rezidentas kuriuo nors metu per penkerių metų laikotarpį, pasibaigiantį turto perleidimo dieną.

14 straipsnis

INDIVIDUALI SAVARANKIŠKA VEIKLA

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna už profesines ar panašias savarankiško pobūdžio paslaugas, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jeigu jis reguliariai savo dispozicijoje neturi šioms paslaugoms teikti reikalingos nuolatinės veiklavietės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu jis turi ar turėjo tokią nuolatinę veiklavietę, jo pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Valstybėje, tačiau tik ta pajamų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei veiklavietei. Šiam tikslui, kai fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas, tai jis laikomas reguliariai savo dispozicijoje turinčiu nuolatinę veiklavietę toje kitoje Valstybėje, o pajamos, gaunamos iš aukščiau nurodytos jo veiklos, kuri atliekama toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai nuolatinei veiklavietei.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meno, auklėjamąją arba dėstyimo veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, dantistų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

VEIKLA, SUSIJUSI SU DARBO SANTYKIAIS

1. Atsižvelgiant į šios Sutarties 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomas darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu samdomas darbas atliekamas tokiu būdu, tai už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, atliekamą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinamas tik pirma paminėtoje Valstybėje, jeigu:

a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas už samdomą darbą, atliekamą Susitariančiosios Valstybės įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamame jūrų laive ar orlaivyje, gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

16 straipsnis

DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ir kiti panašūs mokėjimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos ar panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis

ARTISTAI IR SPORTININKAI

1. Neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, t. y. teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kaip tokią kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jeigu pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos kaip tokios atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas ar sportininkas atlieka šią veiklą.

3. 2 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu nustatyta, kad nei atlikėjas ar sportininkas, nei su jais susiję asmenys nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nedalyvauja tame paragrafe minimo asmens pelne.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už atlikėjo ar sportininko veiklą Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu jo vizitą į tą Valstybę visiškai arba didžiąją jo dalį

finansuoja kitos Susitariančiosios Valstybės arba jos politinio padalinio ar vietos valdžios visuomeniniai fondai. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra atlikėjas ar sportininkas.

18 straipsnis

PENSIJOS IR RENTOS

1. Pensijos ir rentos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje, tačiau bet kokios tokios pensijos suma, kuri būtų atimta iš apmokestinamųjų pajamų pirma minėtoje Valstybėje, jeigu gavėjas būtų jos rezidentas, atleidžiama nuo mokesčio kitoje Valstybėje.

2. Pensijos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, taip pat gali būti apmokestinamos toje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymą. Tačiau periodiškų pensinių mokėjimų (bet ne socialinio draudimo išmokų) atveju taip imamas mokestis negali viršyti mažesniosios iš:

a) 15 procentų bendros mokėjimo sumos ir

b) tarifu nustatytos mokesčio sumos, kurią mokėjimo gavėjas kitu atveju privalėtų mokėti už metus nuo visos periodiškų pensinių mokėjimų sumos, kurią jis gavo tais metais, jeigu jis būtų rezidentas tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje mokėjimas susidarė.

3. Rentos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, taip pat gali būti apmokestinamos toje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymą; bet taip imamas mokestis negali viršyti 10 procentų tos jų dalies, kuri apmokestinama toje Valstybėje. Tačiau šis apribojimas netaikomas vienkartiniams mokėjimams, susidarantiems perleidžiant rentos dalį, arba bet kokios rūšies mokėjimams pagal rentos kontraktą, kurio kaina, visa arba dalimis, buvo atimta skaičiuojant bet kokio kontraktą įsigijusio asmens pajamas.

4. Neatsižvelgiant į nieką šioje Sutartyje, alimentai ir kiti panašūs mokėjimai, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje ir mokami kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, kuris turi ten mokėti už juos mokesčius, apmokestinami tik toje kitoje Valstybėje.

19 straipsnis

VALSTYBINĖ TARNYBA

1. a) Algos, darbo užmokestis ir panašūs atlyginimai, bet ne pensija, kurią Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys, ar vietos valdžia moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei arba padaliniui, arba valdžiai, apmokestinami tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ar panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:

(i) yra tos Valstybės nacionalas, arba

(ii) netapo tos Valstybės rezidentu tiksliai dėl atliekamos tarnybos.

2. 1 paragrafo nuostatos netaikomos atlyginimams už tarnybą, susijusią su komercine-ūkine veikla, kuria užsiima Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia.

20 straipsnis

STUDENTAI

Mokėjimai, kuriuos savo pragyvenimui, mokslui ar stažuotei gauna studentas arba mokinys, arba praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirma paminėtoje Valstybėje tikrai mokosi ar stažuojasi, neapmokestinami toje Valstybėje su sąlyga, kad tokie mokėjimai gaunami iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

21 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Atsižvelgiant į 2 paragrafo nuostatas, Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, nesvarbu, kur susidarančios, ir neaprašytos ankstesniuose šios Sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. Tačiau jeigu tokias pajamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš šaltinių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, tai tokios pajamos taip pat gali būti apmokestinamos toje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymą. Jeigu tokios pajamos yra pajamos, gaunamos iš testamentinio trasto (estate) ar trasto, bet ne to trasto, kurio įnašai atimami, taip imamas mokestis negali viršyti 15 procentų bendros pajamų sumos su sąlyga, kad šios pajamos apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra faktiškasis savininkas.

IV. KAPITALO APMOKESTINIMAS

22 straipsnis

KAPITALAS

1. Kapitalas, sudarytas iš nekilnojamojo turto, priklausančio Susitariančiosios Valstybės rezidentui ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, priklausančio individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinei buveinei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas savo dispozicijoje turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

3. Kapitalas, sudarytas iš Susitariančiosios Valstybės įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamų jūrų laivų ir orlaivių ir iš su tokių jūrų laivų ir orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

4. Visos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui priklausančio kapitalo rūšys apmokestinamos tik toje Šalyje.

V. DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO METODAI

23 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Lietuvos atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

a) Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas arba turi kapitalo, kurie, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinami Kanadoje, Lietuva, jeigu jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, leidžia:

- (i) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Kanadoje sumokėtam šių pajamų mokesčiui,
- (ii) iš tokio rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Kanadoje sumokėtam šio kapitalo mokesčiui.

Tačiau tokia suma bet kuriuo atveju neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos Lietuvos pajamų arba kapitalo mokesčio dalies, kiekvienu atveju atitinkamai priskiriamos pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Kanadoje.

b) a) punkto tikslu, kai kompanija, Lietuvos rezidentė, gauna dividendus iš kompanijos, Kanados rezidentės, kurioje jai priklauso ne mažiau kaip 10 procentų pilną balsavimo teisę turinčių akcijų, Kanadoje mokamas mokestis apima ne tik dividendų mokestį, bet taip pat ir kompanijos nepaskirstyto pelno, iš kurio išmokėti dividendai, mokesčio dalį.

2. Kanados atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

a) atsižvelgiant į Kanados įstatyme dabar esančias nuostatas dėl mokesčio, sumokėto už Kanados teritorijos ribų, atėmimo iš mokesčio, mokamo Kanadoje, ir į bet kokius vėlesnius šių nuostatų pakeitimus, nekeičiančius jų bendrojo principo, ir jeigu Kanados įstatymuose nenumatytas didesnis atėmimas ar lengvata, tai Lietuvoje mokamas mokestis nuo pelno, pajamų ar prieaugio pajamų, susidarančių Lietuvoje, atimamas iš bet kokio Kanados mokesčio, mokamo nuo tokio pelno, pajamų ar apyvartos pajamų,

b) atsižvelgiant į Kanados įstatyme dabar esančias nuostatas dėl užsienyje esančio filialo pajamų apmokestinimo ir į bet kokius vėlesnius šių nuostatų pakeitimus, nekeičiančius jų bendrojo principo, Kanados mokesčio apskaičiavimo tikslui kompanijai, Kanados rezidentei, skaičiuojant jos apmokestinamas pajamas, leidžiama atimti bet kokius dividendus, kuriuos ji gavo iš užsienyje esančio filialo, Lietuvos rezidento, neapmokestinamų pridėtinių pajamų (exempt surplus), ir

c) jeigu, remiantis bet kokia Sutarties nuostata, pajamos, kurias gauna Kanados rezidentas, atleidžiamos nuo mokesčio Kanadoje, tai, neatsižvelgiant į tai, Kanada, skaičiuodama tokio rezidento mokesčio sumą nuo likusių pajamų, gali atsižvelgti į atleistąsias pajamas.

3. Laikoma, kad kompanijos, Kanados rezidentės, mokestis, kurį ji moka Lietuvoje nuo pelno, gauto iš gamybinės veiklos ir veiklos žemės ūkyje, gamtinių išteklių tyrimo ar eksploatavimo ir statybos ar telekomunikacijos objektų Lietuvoje, apima bet kokią sumą, kuri būtų mokama nuo jo kaip Lietuvos mokestis už kuriuos nors metus, jeigu nebūtų atleidimo nuo mokesčio ar jo sumažinimo, numatyto už tuos metus ar už kurių nors jų dalį specialiuose ekonomikos plėtrai skatinti skirtuose Lietuvos įstatymuose, bet toks atleidimas ar sumažinimas taikomas ne ilgesnį kaip dešimties metų laikotarpį.

4. Šiame straipsnyje Susitariančiosios Valstybės rezidento pelnas, pajamos ar prieaugio pajamos, kurie, remiantis šia Sutartimi, apmokestinami kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, laikomi susidarančiais iš šaltinių, esančių toje kitoje Valstybėje.

VI. SPECIALIOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis

NEDISKRIMINACIJA

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti didesni negu tos kitos Valstybės nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokioms pat aplinkybėms.

2. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Valstybės tokia pačia veikla užsiimančių įmonių.

3. Šis straipsnis negali būti aiškinamas kaip įpareigojantis Susitariančiąją Valstybę apmokestinant teikti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams kokias nors asmenines nuolaidas, lengvatas ir sumažinimus dėl jų socialinės ar šeimyninės padėties, kokius ji teikia savo rezidentams.

4. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma paminėtoje Valstybėje neturi būti didesni negu pirma paminėtos Valstybės kitų panašių įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems trečiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.

5. Šiame straipsnyje sąvoka „apmokestinimas“ reiškia mokesčius, kuriems taikoma ši Sutartis.

25 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Kai asmuo mano, kad vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios Sutarties nuostatų, jis gali, nepriklausomai nuo priemonių, numatytų tų Valstybių vidaus įstatyme, pateikti Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, kompetentingam asmeniui raštišką pareiškimą, pagrįsdamas reikalavimą patikrinti tokį apmokestinimą. Kad minėtas pareiškimas būtų priimtas, jis turi būti pateiktas per dvejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, vedančius prie Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.

2. Jeigu 1 paragrafe minimas kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo.

3. Susitariančioji Valstybė, pasibaigus jos vidaus įstatymuose nustatytiems laiko limitams, o bet kokių atveju – po penkerių metų nuo to apmokestinimo periodo, kurį pajamos buvo gautos, pabaigos, negali išplėsti kurios nors Susitariančiosios Valstybės rezidento apmokestinimo bazės, įskaitydama į ją tas pajamų rūšis, už kurias mokestis taip pat buvo paimtas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Šis paragrafas netaikomas sukčiavimo, tyčinės klaidos ar aplaidumo atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančius aiškinant ar taikant Sutartį.

5. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys gali kartu konsultuotis, kaip pašalinti dvigubą apmokestinimą Sutartyje nenumatytais atvejais, ir taikydami Sutartį gali palaikyti vieni su kitais tiesioginį ryšį.

26 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kokia reikalinga įgyvendinant šios Sutarties arba Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymų, liečiančių apmokestinimą, nuostatas tiek, kiek toks apmokestinimas neprieštarauja Sutartčiai. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės gaunama informacija laikoma paslapyje taip, kaip ir pagal tos Valstybės vidaus įstatymus gaunama informacija, ir suteikiama tik tiems asmenims arba valdžios institucijoms (įskaitant teismus ir administracines

institucijas), kurie užsiima mokesčių apskaičiavimu ar surinkimu, priverstiniu išieškojimu ar pareiškimų nagrinėjimu. Tokie asmenys ar valdžios institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti viešų teismo procesų metu arba esant teisminiams sprendimams.

2. 1 paragrafo nuostatos negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:

a) imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymų ir administravimo praktikos,

b) teikti informaciją, kurios negalima teikti pagal tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus arba įprastinę administravimo praktiką,

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (ordre public).

3. Jeigu, remdamasi šiuo straipsniu, Susitariančioji Valstybė prašo informacijos, kita Susitariančioji Valstybė stengiasi gauti su prašymu susijusią informaciją taip, lyg tai liestų jos pačios apmokestinimą. Esant specialiam Susitariančiosios Valstybės kompetentingo asmens prašymui, kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo stengiasi pagal šį straipsnį pateikti informaciją prašoma forma, tokia, kaip liudininčių parodymai ir neredaguotų dokumentų originalų kopijos (įskaitant knygas, vekselius, ataskaitas, registrus, sąskaitas ar raštus), jeigu tokie parodymai ir dokumentai gali būti gaunami remiantis tos kitos Valstybės įstatymais ir administravimo praktika, kai tai būna jos pačios mokesčiai.

27 straipsnis

DIPLOMATINIAI AGENTAI IR KONSULINIAI TARNAUTOJAI

1. Ši Sutartis neliečia jokių diplomatinių agentų ar konsulinių tarnautojų mokestinių privilegijų, nustatomų remiantis bendraisiais tarptautinės teisės principais arba specialių susitarimų nuostatomis.

2. Neatsižvelgiant į 4 straipsnį, fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės diplomatinės misijos, konsulinės įstaigos ar nuolatinės misijos, kuri yra kitoje Susitariančiojoje Valstybėje arba trečiojoje valstybėje, narys šioje Sutartyje laikomas siunčiančiosios Valstybės rezidentu, jeigu jis siunčiančiojoje Valstybėje privalo mokėti mokesčius nuo visų savo pajamų, kaip ir tos siunčiančiosios Valstybės rezidentai.

3. Sutartis netaikoma tarptautinėms organizacijoms, jų organams ar pareigūnams ir asmenims, trečiosios valstybės ar valstybių grupės diplomatinės misijos, konsulinio posto ar nuolatinės misijos nariams, esantiems Susitariančiojoje Valstybėje, kurie nė vienoje Susitariančiojoje Valstybėje neprivalo mokėti mokesčių nuo visų savo pajamų, kaip privalo jos rezidentai.

28 straipsnis

ĮVAIRIOS TAISYKLĖS

1. Šios Sutarties nuostatos negali būti aiškinamos kaip koku nors būdu ribojančios kokį nors atleidimą, nuolaidą, įskaitymą ar kitokį atėmimą, atitinkantį:

a) Susitariančiosios Valstybės įstatymus, apibrėžiančius tos Valstybės imamus mokesčius, arba

b) bet kokį kitą susitarimą, prie kurio prisijungusi Susitariančioji Valstybė.

2. Ši Sutartis negali būti aiškinama kaip trukdanti Susitariančiai Valstybei imti mokesť nuo sumų, įskaitytų į tos Valstybės rezidento pajamas dėl jo turimos dalies bendrijoje, traste ar kompanijoje.

3. Neatsižvelgiant į šios Sutarties bet kokio kito straipsnio nuostatas, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kurio pelnas, pajamos ar prieaugio pajamos, remiantis vidaus įstatymu dėl lengvatų užsienio investicijoms skatinti, toje Susitariančiojoje Valstybėje neapmokestinamos arba apmokestinamos sumažintu tarifu, kitoje Susitariančiojoje Valstybėje negali pasinaudoti jokia šioje Sutartyje numatyta mokesčio sumažinimu ar atleidimu nuo jo, jeigu tokio rezidento ar su tokio rezidentu susijusio asmens pagrindinis tikslas ar vienas iš pagrindinių tikslų buvo gauti šios Sutarties teikiamą naudą.

4. Fizinio asmens, kuris Susitariančiojoje Valstybėje užsiima su darbo santykiais susijusia veikla, įnašai į pensijų fondą, įsteigtą ir pripažintą mokesčių tikslams kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, atimami nustatant fizinio asmens apmokestinamąsias pajamas pirma paminėtoje Valstybėje laikotarpiu, kuris kartu paėmus neviršija 60 mėnesių, ir toje Valstybėje traktuojami tokiu pačiu būdu ir taikant tokias pačias sąlygas ir apribojimus, kaip įnašai į pensijų fondą, kuris mokesčių tikslams pripažįstamas toje pirma paminėtoje Valstybėje, su sąlyga, kad

a) fizinis asmuo prieš pačią samdomo darbo toje Valstybėje pradžią nebuvo tos Valstybės rezidentas ir mokėjo įnašus į šį pensijų fondą ir

b) tos Valstybės kompetentingas asmuo pritarė šiam pensijų fondui kaip atitinkančiam pensijų fondą, kurį kaip tokį mokesčių tikslams pripažįsta ta Valstybė.

Šios nuostatos tikslams sąvoka „pensijų fondas“ reiškia susitarimą, kuriame dalyvauja fizinis asmuo, kad užsitikrintų senatvės pensiją, mokamą už su darbo santykiais susijusią veiklą, o pensijų fondas mokesčių tikslams pripažįstamas Valstybėje, jeigu įnašai į šį fondą atleidžiami nuo mokesčio toje Valstybėje.

5. Dėl Bendrojo susitarimo dėl prekybos paslaugomis (General Agreement on Trade in Services) XXII straipsnio 3 paragrafo – Susitariančiosios Valstybės sutinka, kad, neatsižvelgiant į tą paragrafą, bet koks jų tarpusavio ginčas, kaip priemonė, susijusi su mokesčiu, kuriam taikoma bet kokia šios Sutarties nuostata, ir patenkanti į šios Sutarties taikymo sritį, gali būti pateikti Tarybai dėl prekybos paslaugomis (Council for Trade in Services), kaip numatyta tame paragrafe, tik abiem Susitariančiosioms Valstybėms sutikus.

29 straipsnis

VEIKLA KONTINENTINIAME ŠELFE

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos neatsižvelgiant į šios Sutarties 4-20 straipsnių nuostatas.

2. Šiame straipsnyje sąvoka „veikla kontinentiniame šelfe“ reiškia Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe vykdomą veiklą, susijusią su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių toje Susitariančiojoje Valstybėje, tyrimu ar eksploatacija.

3. Susitariančiosios Valstybės įmonė, kuri užsiima veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, atsižvelgiant į šio straipsnio 4 paragrafą, laikoma užsiimančia komercinė-ūkiine veikla toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę.

4. Šio straipsnio 3 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu veiklos, kuria užsiimama kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištiesai arba su pertraukomis neviršija trisdešimt dienų. Šiame paragrafe:

a) kai Susitariančiosios Valstybės įmonė, užsiimanti veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, yra asocijuota su kita įmone, užsiimančia iš esmės panašia veikla tame pačiame kontinentiniame šelfe, tai pirma paminėta įmonė laikoma užsiimančia visa tokia kitos įmonės veikla, išskyrus atvejus, kai tokia veikla užsiimama tuo pačiu metu, kaip ir savo veikla,

b) įmonė laikoma asocijuota su kita įmone, jeigu viena jų tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale arba jeigu tie patys asmenys ar asmenų grupė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja abiejų įmonių valdyme, kontrolėje ar kapitale.

5. Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe užsiimantis veikla, kurią sudaro profesinės paslaugos ar kitokia nepriklausomo pobūdžio veikla, laikomas savo veiklą atliekančiu per toje kitoje Valstybėje esančią nuolatinę veiklavietę.

6. Atsižvelgiant į 7 paragrafą, algos, darbo užmokestis ir panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, susijusį su veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje, tačiau tik tiek, kiek tas darbas atliekamas tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe.

7. Algos, darbo užmokestis ir panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą jūrų laive ar orlaivyje, pervežančiame reikmenis ar darbuotojus į vietą Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje užsiimama veikla, susijusia su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių tyrimu ar eksploatavimu, arba už bet kokią samdomą darbą su tokia veikla susijusiuose laivuose-vilkikuose ar buksyruose arba kitokuose laivuose, gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra įmonė.

8. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš perleidimo:

a) tyrimo ar eksploatavimo teisių arba

b) turto, kuris yra kitoje Susitariančiojoje Valstybėje ir naudojamas tiriant ar eksploatuojant jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius, esančius toje kitoje Valstybėje, arba

c) akcijų, kurių vertę ar didžiąją jų vertės dalį tiesiogiai ar netiesiogiai sudaro tokios teisės arba toks turtas, arba tokios teisės ir toks turtas kartu paėmus, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

Šiame paragrafe sąvoka „tyrimo ar eksploatavimo teisės“ reiškia teises į aktyvus, gaunamus kitoje Susitariančiojoje Valstybėje tiriant ar eksploatuojant jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius, įskaitant teises į tokių aktyvų dalį arba į naudą iš jų.

VII. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

30 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

Kiekviena iš Susitariančiųjų Valstybių diplomatiniais kanalais praneša kitai, kad įstatymu nustatytos šios Sutarties įsigaliojimui reikalingos procedūros įvykdytos. Ši Sutartis įsigalioja nuo paskutiniojo iš šių pranešimų dienos ir pradedama taikyti:

a) mokesčio, kuris išskaitomas prie šaltinio, atveju – sumoms, sumokėtoms ar užskaitytoms ne rezidentams nuo arba po sausio pirmos dienos kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, o

b) kito mokesčio atveju – mokestiniamis metams, prasidedantiems nuo arba po sausio pirmos dienos kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis.

31 straipsnis

NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja neribotai, bet kiekviena Susitariančioji Valstybė gali kitai Susitariančiajai Valstybei bet kurių kalendorinių metų birželio 30 dieną arba iki jos diplomatiniais kanalais perduoti raštišką pranešimą apie nutraukimą; tokiu atveju Sutartis nebetaikoma:

a) mokesčio, kuris išskaitomas prie šaltinio, atveju – sumoms, sumokėtoms ar užskaitytoms ne rezidentams nuo arba po sausio pirmos dienos kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, o

b) kito mokesčio atveju – mokestiniams metams, prasidedantiems nuo arba po sausio pirmos dienos kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas.

Visa tai liudydami šią Sutartį pasirašo būdami atitinkamai tam įgalioti žemiau pasirašę asmenys.

Sudaryta dviem egzemplioriais Vilniuje 1996 m. rugpjūčio 29 d. lietuvių, anglų ir prancūzų kalbomis, kiekvienam tekstui esant vienodos galios.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

KANADOS
VYRIAUSYBĖS VARDU
